

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, 18 de desembre de 2006.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 21 de juny del 2005 la representació processal de la societat M. A F. S.A., com a cessionària del dret de crèdit del qual havia estat titular I. A. S.A., va formular demanda contra la Sra. Pilar S. R. en reclamació de la suma de 18.681,78 euros, import que, segons afirmava, havia quedat sense pagar del preu total d'un vehicle marca Mitsubishi model Pajero 3,5 V6 GDI GLS Kaiteki 3P amb matrícula F-5410, que la demandada va adquirir a la societat I.A. S.A. el dia 12 de desembre del 2002, més els corresponents interessos legals i la totalitat de les costes judicials.

II.- La representació processal de la Sra. Pilar S. R. va formular amb caràcter peremptori excepció de manca de legitimació passiva i de manca de litisconsorci passiu necessari i, subsidiàriament, va contestar i es va oposar a la demanda en data 12 de juliol del 2005, argumentant que, si bé era cert que el vehicle objecte de les actuacions constava inscrit i era de titularitat de la seva mandant, aquest va ser encarregat i comprat pel Sr. Jordi C., que havia estat el seu espòs, que posteriorment li va regalar a ella, raó per la què estimava que el

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

citat senyor havia de ser emplaçat en els autes principals o, en tot cas, aquest fet havia de comportar la desestimació de la demanda.

III.- Les parts litigants van presentar oportunament els seus escrits d'oposició a les excepcions formulades per l'adversa, rèplica i dúplica reiterant els seus arguments.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 30 de maig del 2006 desestimant la demanda formulada per la societat MOTOR A FONS S.A., en apreciar l'excepció peremptòria de manca de legitimació passiva plantejada per la representació processal de la Sra. Serna.

V.- Contra la citada Sentència formula recurs d'apel·lació la representació processal de la societat MOTOR A FONS S.A. el dia 15 de setembre del 2006 i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació de totes les peticions de la demanda, amb imposició de les costes de les dues instàncies a l'adversa,

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal de la societat mercantil andorrana MOTOR A FONS S.A. al·lega en el seu recurs que no s'ha acreditat a les actuacions que el vehicle l'import del qual es reclama fos adquirit pel Sr. C. i que, pel contrari, s'ha provat que va ser la Sra. S. qui el va comprar. Aquest criteri es fonamenta en el fet que va ser la demandada qui signar tota la documentació administrativa per a vendre el vehicle del qual era titular, i que va donar en represa del que adquiria, i que el mateix va fer a l'hora de posar al seu nom aquest darrer, sense que aquesta conclusió quedi contradita, segons el seu parer, per les afirmacions d'un testimoni o per fets que tenen un altre explicació lògica, raons per les què considera que la demanda hauria de ser estimada.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sentència recorreguda desestima la demanda fonamentant la seva decisió per un cantó en les declaracions dels testimonis aportats per la demandada. No obstant, de les tres persones que declaren a les actuacions a petició de la Sra. la Sra. Immaculada M. afirma haver estat present en el moment que, segons la seva versió, el senyor C. es va presentar al lloc a on treballava la demandada el dia 17 de desembre del 2002 portant-li un vehicle Mitsubishi nou. En aquell moment manifesta que va sentir com aquest li deia a la seva esposa que el vehicle era un regal que ell li feia per tal que el fill que tenien en comú anés amb un vehicle més segur i que la Sra. S. sols havia de lliurar el seu cotxe vell en concepte de represa, ja que la resta del preu l'abonaria ell mateix a la societat venedora (foli 83 en relació al 54). En canvi, el Sr. Jaume P. manifesta que no va sentir personalment el que es deien el Sr. C. i la Sra. S., ans després ella li va explicar que li havia regalat el vehicle (foli 84 en relació al 56), i en el mateix sentit el Sr. Carlos L. declara que no era present quan va tenir lloc aquesta conversa i que va ser la Sra. S. la que posteriorment li va dir que li havien regalat el vehicle.

Pel contrari, el Sr. Lluís M. C. Director Comercial d'I.A. S.A., declara a las actuacions, i més tard ho ratifica, que va ser la Sra. S. qui va adquirir el vehicle en qüestió, sense que el Sr. C. fos present en aquell moment (folis 50 i 91).

Atès que a les actuacions consten dos declaracions contradictòries de dos testimonis vinculats cada un d'ells a una de les parts en litigi, cap d'aquestes manifestacions pot resultar rellevant per esbrinar si el vehicle va ser adquirit per la demandada o el va comprar el seu espòs i li va regalar més tard. En tot cas, l'únic que prova el testimoni de la Sra. Immaculada M. és que el Sr. C. es va obligar front la demandada a pagar al venedor del vehicle la diferència entre el valor del que es lliurava en represa i el que s'adquiria, com un regal que li feia per tal que el fill comú viatgés en un vehicle més segur, però no que el citat senyor hagués adquirit el vehicle prèviament fent-li donació del mateix després a la seva esposa, de tal manera que en tot cas el Sr. C. va assumir una obligació front aquesta, però no front la societat venedora.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- D'altra banda, el que resulta evident és que la compra del vehicle no es va fer quan el Sr. C. va visitar a la seva esposa al lloc de treball de la Sra. S., sinó en algun moment anterior o posterior i que aquesta va haver de prestar llavors el seu consentiment per tal que el vehicle de la seva propietat fos cedit en represa a la societat venedora, signant la corresponent documentació. En el mateix sentit, en algun moment la Sra. S. va signar els documents administratius per tal que el nou vehicle constés al seu nom al Registre de Vehicles del Ministeri d'Economia, com posa de relleu el document del foli 33 de les actuacions, de tal manera que era ella qui apareixia com compradora. Fins i tot en el cas que fos el Sr. C. qui va adquirir el vehicle i en va pagar part del preu, ja que una altra part el va pagar la Sra. S. en lliurar el vehicle vell en represa, sembla evident que ho va fer en nom i en interès de la que, pel que sembla, en aquell moment era encara la seva esposa, o havia estat fins feia poc, i que ella com a mínim va ratificar aquesta actuació signant la corresponent documentació administrativa per tal que la seva titularitat constés al Registre.

Per aquestes raons entenem que s'ha d'estar a la titularitat formal del vehicle i que la Sra. S. és la seva propietària i qui el va adquirir, ja fos personalment o representada pel seu espòs, sent deutora per aquest motiu front la part agent del preu pendent de pagament, sense perjudici de que pugui dirigir-se contra el Sr. C. si és el cas, per tal d'exigir-li el compliment de l'obligació que ella entén que va assumir front a ella.

III.- Aquesta conclusió no queda desvirtuada pel fet que la Sra. S. portés el cotxe a les inspeccions periòdiques efectuades per la societat venedora sense que se li reclamés el deute pendent, ni tampoc que la venda es fes sense reserva de domini, malgrat part del preu quedava aplaçat, ja que és lògic pensar que, degut a que la demandada estava, o havia estat fins feia poc, casada amb un conseller delegat de la societat, els seus directius confiessin en que ella o el seu espòs es farien càrrec del deute. Tampoc resulta rellevant que la quantitat pendent de pagament no li fos exigida fins tres anys després de l'adquisició del vehicle, ja que la reclamació va coincidir amb el moment en el què el Sr. C.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

i la seva família van deixar d'ostentar càrrecs directius prop de la societat venedora, de tal manera que el tracte preferencial que sens dubte se li donava tant a la demandada com al seu marit havia de desaparèixer. D'altra banda, tampoc resulta clarificador al parer d'aquesta Sala que el Sr. C. provés el vehicle en qüestió uns dies abans que l'adquirís la seva esposa, ni tampoc que no s'hagi aportat cap documentació que demostrï qui va adquirir finalment el vehicle, ja que consta qui era el seu titular.

IV.- En estimar-se el recurs procedeix imposar les costes de la instància a la demandada sense fer especial pronunciament respecte de les d'aquesta alçada de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la societat M. A F. S.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles de 30 de maig del 2006 que revoquem, condemnant a la Sra. Pilar S. R. a pagar a la part agent la quantitat de divuit mil sis-cents vuitanta-un euros amb setanta-vuit cèntims (18.681,78 e) més els corresponents interessos legals a partir de la contesta a la demanda, imposant a la demandada les costes de la instància, incloent els honoraris d'advocat i procurador, i sense fer especial pronunciament respecte d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-